

Sygn. akt VI Ca 197/20

POSTANOWIENIE

Dnia 05 czerwca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze VI Wydział Cywilny Odwoławczy - w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Sławomir Kaczanowski

Sędziowie: Sędzia SO Joanna Klimek-Zielińska

Sędzia SO Monika Zych-Anastasow

po rozpoznaniu w dniu 05 czerwca 2020 roku w Zielonej Górze

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **Z. P.**

przy udziale **B. D.**

o wpis w dziale II księgi wieczystej nr (...)

w przedmiocie skargi B. D. na orzeczenie referendarza sądowego z dnia 4 lipca 2019 r.

na skutek **apelacji uczestnika postępowania B. D.**

od postanowienia Sądu Rejonowego Nowej Soli

z dnia **14 października 2019 roku**, sygnatura akt **Dz. Kw ZG1N/00009619/19, Nr Kw (...)**

postanawia:

oddalić apelację.

Sędzia SO Joanna Klimek-Zielińska Sędzia SO Sławomir Kaczanowski Sędzia SO Monika Zych-Anastasow

Sygn. akt VI Ca 197/20

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14.10.2019 r. Sąd Rejonowy w Nowej Soli utrzymał w mocy wpis referendarza sądowego prawa własności w księdze wieczystej (...)

w przedmiocie wpisu jako właściciela Z. P. na podstawie wniosku i postanowienia prawomocnego o przysądzeniu własności.

W uzasadnieniu podał, że jest to prawidłowy wpis, bo postanowienie Sądu jest prawomocne od 22.03.2019 roku i zawiera takie urzędowe stwierdzenie. Również wniosek był prawidłowy. Sąd nie bada nic innego, jak księgę wieczystą i dołączone do wniosku dokumenty.

W terminie apelację od tego orzeczenia wywiódł wykreślony właściciel B. D., zaskarżając to orzeczenie w „całości” wg wskazań apelacji, a więc także w części zwolnienia go od opłaty od skargi, a faktycznie w części utrzymania wpisu w mocy.

Wniósł o uchylenie tego orzeczenia, zarzucając mu naruszenie art. 996 kpc i art. 998 § 1 kpc przez niedoręczenie mu postanowienia o przybiciu i przyjęcie prawomocności tego orzeczenia i wydanie „wadliwe” orzeczenia o przysądzeniu własności.

W uzasadnieniu podał, że pomimo złożenia wniosku o doręczenie orzeczenia o przybiciu, nie miało to miejsca. Na orzeczenie to przysługuje mu apelacja. Stąd nie może być ono prawomocne. Wyklucza to wydanie postanowienia o przysądzeniu własności aż do uprawomocnienia się orzeczenia o przybiciu.

Sąd pominął te zarzuty, które są istotą skargi na orzeczenie referendarza.

Wnioskodawca Z. P. nie złożył odpowiedzi na tę apelację.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest oczywiście bezzasadna, gdyż w całości opiera się o błędne założenia faktyczne i prawne i w istocie jest niezrozumieniem istoty tego postępowania – wieczystoksięgowego a nie egzekucyjnego, do którego odwołuje się skarżący, a faktycznie zakończony prawomocnie.

Rozpocząć należy od tego, że zarzuty apelacyjne sprowadzają się do twierdzeń pozbawionych jakichkolwiek dowodów o rzekomej wadliwości postępowania egzekucyjnego, a więc innego postępowania (odrębnego) od postępowania wieczystoksięgowego.

Zarzuty apelacyjne w ogóle nie dotyczą postępowania wieczystoksięgowego i wad procesowych Sądu w postępowaniu wieczystoksięgowym, czyli np. braku wniosku, braku dokumentu będącego podstawą wpisu, etc. Już tylko to wyklucza zasadność apelacji w tym postępowaniu.

Sąd wieczystoksięgowy nie ma uprawnień kontrolnych do badania prawidłowości egzekucji prowadzonej przez inny sąd. Badanie takich prawidłowości możliwe jest jedynie w toku samej egzekucji. Wynika to z zasady niezależności i odrębności obu tych postępowań.

Ponadto zgodnie z art. 365 § 1 kpc orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych, także inne osoby. A takie orzeczenie dołączono do wniosku.

Istotne jest też to, że zgodnie z art. 626⁸ § 2 kpc, rozpoznając wniosek o wpis, Sąd bada jedynie treść i formę wniosku, dołączonych do niego dokumentów oraz treść księgi wieczystej.

W tej sprawie niesporne są fakty. Skarżący był wpisany jako właściciel, a wykreślono go, bo Z. P. złożył wniosek na urzędowym formularzu o wpisanie jego osoby jako właściciela i do wniosku dołączył urzędowe postanowienie o przysądzeniu własności na jego rzecz ze stwierdzeniem prawomocności.

Zakres kognicji sądu wieczystoksięgowego wg rozwiązań ustawowych wyklucza ponowne badanie przez sąd wieczystoksięgowy prawidłowości postępowania egzekucyjnego, czego nie rozumie należycie skarżący. Sąd wieczystoksięgowy w ogóle nie bada innych postępowań sądowych, tylko je wykonuje.

Dokumenty dołączone do wniosku i wniosek oraz treść księgi wieczystej pozwalały na zmianę wpisu właściciela nieruchomości (w dziale II księgi wieczystej).

Na marginesie tylko można zauważyć, bo Sąd drugiej instancji ma szerszą wiedzę

z urzędu niż Sąd wieczystoksięgowy, że skarżący nie odróżnia skutecznego doręczenia orzeczenia, np. zastępczego od fizycznego odebrania korespondencji przez niego. Wiadomo bowiem Sądowi II instancji, że także w egzekucji (nadzór zażaleniowy) orzeczenie to jest prawomocne wbrew chybnym zarzutom zawartym w tej apelacji. Tyle, że ma to drugorzędne znaczenie, bo orzeka się na podstawie dokumentów a nie twierdzeń (bez dowodów) niezadowolonego zlicytowanego dłużnika, jako byłego właściciela.

Podstawę orzeczenia stanowi art. 385 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc.

Sędzia SO Joanna Klimek-Zielińska Sędzia SO Sławomir Kaczanowski Sędzia SO Monika Zych-Anastasow

E.Ś.